

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-ut 4 szám
hova a előfizetési pénzek
hirdetések és minden a ki
adóhivatalt érdekli közle
mények küldendők.

Nyitott érteben egy sor
közlési díja 20 fillér %

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egészévre 10 kor. — fillér
Félévre 5 kor. — fillér
Negyedévre 2 kor. 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények kül
dendők.

Kéziratok nem
adnak vissza.

Hivatalos közlemények.

28 Szarvas község közp. választmánya
1900 kpv.

HIRDETMÉNY.

Szarvas község központi választmánya részéről ezennel közhírré tételik, hogy az 1901-ik évre érvényesen összeállított országgyűlési képviselő választók névjegyzéke ellen beadott 29 drb felszólamlási kérvény felett — folyó évi július hó 6-ik napján megtartott ülésében határozott. Ezen határozat az 1899: XV t-cz. 147 §-a értelmében az 1900 évi július hó 20-ik napjától 30-ik napjáig terjedő 10 napon át a község tanácstermében közszemlére lesz kitéve, hol az bárki által megtekinthető és az eselleges észrevétel vagy felelkezés ugyan azon idő alatt beadható.

Szarvason 1900 évi július hó 7-én.

A központi választmány nevében:
MELIS JÁNOS, LISKA JÁNOS,
elnök. jegyző.

25 éves szolgálati jubileum.

A nyári forróság csendjében városunk közönsége egy olyan eseménynek volt hallgatag szemlélője, melyet a hírlapíróknak megörökíteni nemcsak szabad, hanem kötelesség, örömré nézve.

Borsits Ignác a sarvasi postahivatal főnöke és postafelügyelő ez év június 30-án szombaton töltötte be állami szolgálatának 25-ik esztendejét. Csakélyke idő a mindenségben, de egy ember életében 25 munkás esztendő jelentős mozzanat, melyet észre venni, tanusá-

gait levonni, átélőjét megbecsülni saját magunk tiszteletéből kifolyó kötelesség. Ez a kötelesség érzet indíthatta a nagyváradi posta igazgatóságot, hogy Borsits érdemeinek elismeréséül küldöttéleg képviseltette magát az ő állami szolgálatának 25 éves fordulóján, a mikor is a postaigazgatóságot Krammer Károly biztos képviselte társaságában szintén Nagyváradról érkezett Hendl Ottó számtanácsos, Kiss István főtitest, Földessy Károly felügyelő a nagyváradi pályaudvar postahivatalának főnöke, a vidékről jelen voltak Balogh János békéscsabai postafőnök és Kovács Lajos gyoma posta-mester.

Mіндеzen urak a helybeli postahivatal személyzetével együtt — mely reggel 7 órakor egy díszes iróköszlettel lepte meg főnökét — d. e. 11 óra után megjelentek Borsits felügyelő lakásán, hol lassanként összegyűlt a helybeli intelligencia s itt Krammer Károly üdvözölte az ünnepeltet s átadta neki a nagyváradi postaigazgató üdvözlő iratát. Majd a helybeli intelligencia nevében Szirmay L. Árpád plábanos mondott egy eszme gazdag magasztas gondolatokkal telt, gyönyörű beszédet kiemelve Borsitsnak a közszolgálaton kívül is tanusított s mindenki előtt becses szeretetre méltóságát, előzékenységét s nyájaságát. Ezek után hozzálatott a társaság a dus villás reggelihez s vidám poharozás közben hosszas együtt időzésével mutatta ki az ünnepelt iránti tiszteletét, szeretetét és jóakarátát, melyet hogy mennyire megérdemel, tanusítja rövidke élettrajza.

Borsits Ignác 1875 június 30-án lépett az állami posta hivatal szolgálatába, a mikor mint kinevezett gyakornok letette a hivatalos esküt. 1876. július 19-én nevezték ki tiszté, mely

minőségben 1888. deczember hó 24-én a Bród Nagy-Kanizsa között közlekedő mozgópósta menetet kísérve az 1121 számú mozgópósta kocsitengely törése folytán bekövetkező veszélyt gyors és elszánt közbelépésével elhárította s ezért a déli vaspálya társaság budapesti igazgató tanácsától köszönő leiratot és 50 frtnyi jutalmat, a saját felsőbbségétől pedig elismerő leiratot kapott. Főtiszt 1893. márczius 31-én lett, a sarvasi postahivatal vezetését 1894. május 1-én vette át s mint tudjuk bár e hivatali forgalma azóta óriási lendületet vett Borsits tapintatos vezetése alatt egyetlenegyszer sem fordult elő, hogy a közönség a posta szolgálatért panaszkodott a hivatalos személyzetnek a közönséggel szemben tanusított viselkedését méltányolni ne tudta volna. A mellett a főnök nyájas modora, a társas érintkezésben előzékenysége mindenkit lekötölezték számára s mikor 1899. április 24-én felügyelővé lépett elő mindannyian becsülni tudtuk s helyeseltük az érdem kellő méltánylását. Ennek az érdemnek a méltánylását képezi a szolgálati jubileum az ünneplők nagy és díszes száma, kikhez Schöpflin Ágoston kir. tanácsos postaigazgató levélben, Rutter Emil postatanácsos s többen a vidékről táviratilag csatlakoztak. Ez érdem méltánylásául hadd álljanak itt a következő sorok, mint minjannyiunk érzelmeinek hűsége tolmácsai:

A mai napon 25 esztendeje annak, hogy pt. felügyelő úr a tisztí eskü letételével a posta és távirat intézet kötelékébe lépett. Midőn ezen évforduló alkalmából szívélyesen üdvözlöm s a hosszú évek során át tanusított szorgalmáért és odaadó munkásságáért köszönetemet fejezem ki; egyszermind őszin-

T Á B O Z A.

HUNYADI GYORGYEVITS.

Ki ül amott magas bakon
Gyepőt tartva kezében?
Lassan hajt, nem rohan vakon,
Szélyteltektint kevélyen.
Gyorgyevits ő, a nagy sebész,
Szülőföldjén éült a vész;
Főutra ment kocszini.

De hírnök jő s piheve szól:
„Uram veszélybe házad,
Egy úr van ott a bírótól
S felírja, mit találhat!”
„Ha emyi csak, lódulj tovább,
Ne lássam ez ijedt pófát.”
Mond s hajt tovább nyugodtan.

Más hírnök is jő csakhamar:
„Törnek reád sebész úr!
Ügyvéd s mérnöknek nyelve mar,
Furkál, piszkál, vág és szúr!”
„Hogy törnek rám, kihelni bár,
„Csak lovaim ne érje kár.”
Mond s hajt tovább nyugodtan.

„Uram, uram szép hírdet
Piszkolja egy gonosz fő,
S hogy keserülse éltedet,
Paszulyt paszulyra főz ő!”
„Paszulya én be nem veszek,
Ott is nagy Gyorgyevits leszek.”
Mond s hajt tovább nyugodtan.

De im, a hogy tovább kocsziz,
S Árpád felé közelg,
Krakkó felől mint az árvíz
Zúdul elő egy sereg,
S kiált: „Az influenzia, —
— Pusztítsa el az Úr nyila —
Belőrt tegnap lakunkba!”

„Influenza! nem türhetem!
— Mond és tűnik nyugalma —
Kedvelt Krakkóm területén
Nem dül e rém hatalma!”
S ostort ragad, lovára csap,
Spriccel, vág, küzköd éj és nap,
S míg nem győz, nincs nyugalma.

Irtam örömben,
ültömben, helyben.

Nemezis.

Hetek óta esett szüntelen. Az ember csaknem búskomorra válik az ilyen időben. Az utcák teljesen kihaltak. A nedves levegőben mintha fátyol vonná körül az utcai lámpák pislogó világát. Éjjeli csönd uralkodik, csak az eső csapkodását lehet hallani.

Kalapiját mélyen a fejébe nyomva, kabátgallóját felgyűrve tért haza Walden doktor egy vig társaságból. A bor szellemei kissé feltűzöttek, úgy, hogy nem sokat törődött az esővel, sőt esernyőjét se nyitotta föl. Egy kert nagy rácskapuja előtt állt meg.

A lakóház a kórházhoz tartozott, melyben fiatal orvosanhallgatók gyakorlati kiképzésüket nyerték az orvosi tudományból.

Walden doktor a kapukölcsöt kereste zseibeiben, de nem találta meg. Kénytelen volt a portást ágyából feleségelni.

— Szent Kleofás, hát sohse szünik meg ez a csunya idő? — kérde a nyugalma háborításárt bosszus arcú portástól.

Schümit, a portás, zsebre vágta a husz krajczárból álló kapupénzt és valamit morgott bozontos ősz szakállába, a miből nem lehetett kivenni, hogy az idő vagy a háborítás miatt boszankodik-e?

Aztán becsapta a kaput és a vizkátyukon át a doktor után csoszogott a ház felé.

Az orvos jókedvűen mosolyogva haladt fel a lépcsőn legénylakásába. Volt is oka a jókedvre.

Barátjai általában csak „szerecsse fiá”-nak nevezték; és nem ok nélkül. Amihet hozzáfogott, sikerült. Már ahhoz is ritka szerecsse kellett, hogy ily ifjan

tén kívánom, hogy jó erőben, egészségben, lankadatlan munkakedvvel még sokáig lehessen a posta távirda intézetnek hasznos tisztviselője. Nagyvárad 1900. jun. 30. Schöpllin Ágoston kir. tanácsos, posta távirda igazgató.

10 és 12 éves találkozó.

Emléket gyűjteni, őrizgetni, rájuk gondolni ki ne szeretne? De emlékeket gyűjteni abban a korban, melyben a szív s a lélek legnagyobb képességgel bír minden szépnek, jónak, nemesnek befogadására, emlékeket gyűjteni a tanuló korban s belőlük olyan hervadhatatlan koszorút fonní, hogy virágai a férfikor deleiben s az élet esthajnalán mindig viruljanak: ilyen emlékeket gyűjteni csak az tud, kinek ifjúkora boldog, tanulókora áldásos, iskolája tiszteletet ébresztő vala.

Ilyen emlékek koszorújával jöttek ide Szarvasra találkozni a főgymnasium épületében azok a tanulók, kik 10- illetve 12 év előtt tettek fogadalmat arra, hogy gyermek- és ifjúkori barátságuk emlékeit e város kebelében felújítják. S hogy sok édesség, sok vonzóvarázs volt ez ifjak emlékeiben bizonyítja az a körülmény, hogy az egyik osztályból 21-en a másikból 19-en jöttek el az ország legtávolibb vidékeiről és külföldről is csak azért, hogy műveltségük oltárán s ifjúkori reményeik tanyáján emlékeikkel áldozzanak.

Találkozójuk nemes és lélekemelő volt. Délelőtt 10 órára összegyűltek a főgymnasium épületében s az iskolai csemetyű hangjaira felvonultak a díszterembe, hova Benka igazgatóval elén csakhamar bejött a tanári kar. Mint hajdan az óraadó tanár, úgy most az igazgató kezdte meg a praeleciót s üdvözölve a megjelent ifjakat, elismerését fejezte ki az iskolának nyújtott tiszteletadásért, mely a találkozóra eljött ifjak nagyszámában talál elismerő kifejezést s kérte az iskola volt tanítványait, hogy azokat az ideális eszméket, melyek őket az épületbe összegyűjtötték őrizték, ápolják, fejlesszék szívükben, ápolják a barátság és szeretet, a hazafiasság és az iskola iránti tisztelet szent érzelmeit. Majd felolvasta az igazgató úgy a 10- mint a 8 év előtt érettségit tett ifjak névsorát; a 10 év előttiek közül a találkozón megjelentek a következők:

1. Obitz Gyula, erdész Válaszkút. 2. Gulyás István, kir. adótitisz Gyula. 3. Vitalis István főgym. tanár Selmeczbánya. 4. Salacz Ferencz, szolgabíró Szarvas. 5. Gayhoffer István, gazdász Budapest. 6. Benecur Mihály, tanító Szarvas. 7. Szűcs István, számvevő Mezőtúr. 8. Szatmári Béla, bir. jegyző Vinga. 9. Dr. Wintermierz Arnold, orvos Budapest. 10. Gerber Miklós,

jegyző, Ókér. 11. Dr. Nagy Sándor ügyvéd, Budapest. 12. Miháfi Emil, jegyző Miskó. 13. Kiss László, közig. aljegyző Gyula. 14. Kubek György, m. á. v. tisz. Debreczen. 15. Petrács György, tanár Sepszi-szent-György. 16. Dr. Vörös Gyula, ezredorvos Lajbach (Karintia). 17. Dr. Rafay Ferencz (és neje) kir. albiró. Fekethegy. 18. Molnár Mihály (és neje) jegyző Bánfalva. 19. Marcsák Lajos (és neje) m. ad. tisz. 20. Saskó Sámuel, tanár Szarvas. 21. Dr. Schiff Jenő szigorló ügyvéd Szarvas.

A 8 év előttiek közül, kik tehát e találkozási szerződést 12 év előtt a IV. osztály elvégezte után költöttek megjelentek:

1. Bácsy Gyula, lelkész Kolozsméra. 2. Dr. Belopotoczki György, orvos Szarvas. 3. Dr. Fuksz Béla szigorló ügyvéd Szarvas. 4. Horváth Gyula, állatorvos Szarvas. 5. Huszerl Jenő (és neje) póstatisz. Óbuda. 6. Dr. Králik Dani, árvászeki üllök Zala-Egerszeg. 7. Krasnyák Mihály, jegyző Szarvas. 8. Nika (Simon) Jostin, jegyző Komáli. 9. Péteri (Petricz) József, jegyző Szarvas. 10. Rádegh János, tanító Szarvas. 11. Rupesó Károly tanító Körös-Ladány. 12. Dr. Salacz Aladár, szigorló ügyvéd Szarvas. 13. Szalégh Mihály tközpói igazgató Eperjes. 14. Szieger Sándor, főhadnagy Theesenstadt [Csehország]. 15. Robitzek Sándor (és neje) gézmalomtulajonos, Szarvas. 16. Szinák Samu póstatisz. Máramarosziget. 17. Oszláv Károly, dohánybevaltó tisz. Arad. 18. Tantóssy Gyula közig. nyilvántartó Szolnok. 19. Králik Pál közs. mérnök Békés.

A névsor olvasás után Saskó Sámuel főgymnasiumi tanár, egyike a 10 éves találkozóknak az orgonához ült s vezető játéka mellett elénkelték társai a Hymnuszt. A 10 éves találkozó részéről Raffay Ferencz győri kir. albiró üdvözölte a tanárikart. A lendületes, nemes hévtől sugárzó beszédet itt közöljük egész terjedelmében, hadd legyen hirdetője az eszméknek, melyeket a szarvasi főgymnasium tanárai tanítványaik szívébe beleoltanak, tükre a szellemnek, mely a szarvasi főgymnasiumból az Alföld ifjú nemzedéke között elterjed:

Igen tisztelt Tanári Kar!
Kedves Tanulótársaim!

Mikor az ország különböző részeiből elindultunk a felé a város felé, a honnan tíz évvel ezelőtt az életbe kiléptünk, olyan érzés fogott el bennünket, mint ha haza mennénk. Es most, hogy a főiskola falai közé összegyűltünk, most, hogy a régi, kedves emlékek, ifjúkori boldog évinek színhelyére előkeztünk, olyan érzés támad kebelünkben, mintha otthon lennénk.

Valóban alig lehet találóbban jellemezni az iskolát mint egy nagy, igen nagy családot, amelynek fejt a tanári kar, tagjait pedig a tanítványok képezik. Különösen találónak itélem ezt a meghatározást a szarvasi főgymnasiumra nézve, amelynek hagyományos, nemes

oly szép állást nyerhetett az egyetemi kórházban, hát még, ha tekintethez vesszük, hogy a szeszélyes sors az ő jeles tanárának fiatal, szép és jó leányát játszotta kezére!

Néhány nap előtt tartották meg az eljegyzést, és azóta nem fogott ki az ünneplésből. A fiatal doktor hiúságának rendkívül hízelgett, hogy sokan irigyelték. És valóban irigyelése méltó is volt. A bájos Ellyből bizonyára a legkedvesebb, legokosabb, legigénytelenebb, és a mi fő: — legkényelmesebb feleség fog válni.

Igen, kényelmes asszonyka lesz Elly. Nem olyan, mint a legtöbb asszony, a kiktől minduntalan tartani kell valamitől. Néhanapján az emberben fölelevenül a mult és a forró vér megköveteli a maga jogát. Ilyenkor aztán kellemetlen állapotok állhatnak be.

Éppen az utóbbi napokban gyakran jelent meg képzeletében egy halvány, szelíd arc, mely mesebeli kék szemével oly búsan és gyöngéden nézett rá.

Igazán bosszantó, hogy e kép mennyire üldözi! Erőltetett jókedvvel gyújtotta meg lámpáját. Majd az ablakhoz lépett. Odaát a kórház hosszú szürke épülete húzódtól el szemei előtt. A komor épület fehér ablakai meredt halottságnak gyanánt bámultak a sötétségbe. Némelyikben pislogó világot lehetett látni, hol hihetőleg egy nagybeteg vívta utolsó tusáját. Walden elfordult. A halál gondolata most nagyon kellemetlenül érintette, Órájára tekintett. Még nem volt egy óra. Lefeküdjék? Tulajdonképpen nem is volt álmos. Sőt inkább bizonyos ideges nyugtalanság lepte meg, mit sehogyan tudott magának meg magyarázni.

— Rágyujtok egy szivarra, ez majd megnyugtát — gondolta magában. Karszékre dobta magát és művészi gyűrűkben fujta a füstöt maga elé. Egyik karika a másik után omlott szét a levegőben. E játék kissé megnyugtatta őt. Ellyre, kedves menyasszonyára gondolt és arra, hogy milyen boldog lesz vele. Hirtelen

szünet állott be ábrándozásában. Nem önkéntes szünet hanem mintha valami titokzatos árnyék nehezdedt volna elméjére. Szívét különös félelem lepte meg. A kövér esősepek oly erővel vágódtak az ablakhoz, mintha meg akarták volna ostromolni a szobát, a vízlevezető bádögcsatornák tompa trombitahangot hallattak a zuhogó vizáradat ostroma alatt. Az eső okozta nagy zajban is úgy tetszett neki, mintha az ajtó lassan kinyílt volna. Fölkelt és az ajtóhoz lépett, hogy erről meggyőződjék.

A midőn kezét a kilincsre tette, valami különös remegés fogta el egész valóját. A lámpa világa nagyot lobbant, mintha szélroham érte volna. Walden visszafordult, a másik pillanatban azonban az ajtó felé tántorgott és két kezét — mintegy védelméül — messze előre nyújtotta.

A mit most látott, az minden más időben mezevve tette volna az ijedségtől. Most is megegett ugyan egész testében, de mégsem annyira, hogy gondolkodási képességét elvesztette volna.

A karszékben, melyből csak az imént kelt föl, egy női alak ült fekete ruhában, sovány kezeit térdeire támasztva. Haja kuszáltan, fürtökben takarta halott-halvány homlokát.

Kinyitotta száját. Vértörő ajkai olyanok voltak, mint a hóra esett piros rózsák. Mintha beszélni akart volna, de szó nem jött ajkára. Walden doktorban meg fagyott a vér. A borzasztó rémület mintha a padozat-hoz szegte volna a lábait. A halál fagyos leheletét érezte homlokán.

És csodálatos! Előbb csöndesen, majd mindinkább hevesebben és vadabb tüzzel érezte kebelében feltámadni a vágyódást, mely tovaűzte a félelmet. Felriadt és a szék felé rohant — a szék üres volt... Walden a hideg verejtéket törülte homlokáról.

— Ah, — szölt bágyadtan az izgatottságtól — úgy látszik, hogy az ital rémképeket festett az agyamba.

szellemét azok az érzelmek és tulajdonságok jellemzik, amelyek minden jó családban megtalálhatók.

Es most, hogy hazatértük, most, hogy az élet első viharain és megpróbáltatásain átesve, eljöttünk a mi második családi tűzhelyükhöz és szemben állnak egymással a családnak feje, a tanári kar és tagjai közül azok, akik éveken át érezték e családi tűzhely kellemes melegét és szedik az életben egykori jóakaróik, tanáraik nemes munkálkodásának áldott gyümölcseit: a várva-várt találkozás alkalmából feljúl, illetve megerősödik szíveinkben először is a szeretet érzete, amely összefűzött és összefűz bennünket mindörökké.

De kifejezésre kell juttatnunk e mellett a hála és nagyrabecsülés érzetét is tanáraink iránt, amely folyton él bennünk.

Mert valójában úgy áll a dolog, hogy e találkozás csak testileg első a lefolyt 10 esztendő óta. Lélekben együtt voltunk mi a tanáraikkal mindig, minden pillanatban. Az a hatás ugyanis, amelyet a tanító a maga tanítványaira gyakorol, állandó és eltörölhetetlen. Egyszer mint buzdító szó, máskor mint követendő példakép, majd mint intelem, majd pedig mint dicséret s ha kell, mint ítélet és kárhóztatás: de ott van eszelekedeteinkben, jellemünkben, lelkünkben és szívünkben mindig tanítóink nevelő, oktató és nemesítő munkájának letörölhetetlen bélyege és folytonosan ható ereje. Es mikor valami jót eszelekszünk, mikor kötelességünket Isten adta tehetségünk szorint teljesítjük, mikor előre törekszünk, mikor hazafias polgári akarunk lenni a hazának és hasznos tagjai a társadalomnak: akkor tulajdonképpen nemesek mi munkálunk, hanem munkálunk bennünk és általunk a mi tanítóink mindannyian, valakik csak jóra, nemesre oktattak bennünket és ha valami sikerünk van az életben, mindig hála s szívvel kell annak nagyobbik felét egykori tanítóinknak tanárainknak átengedni.

Most pedig, mikor az ő dicséretüket s dicsőségüket szóval is vallani és hirdetni megjelentünk ezen a helyen, jertek, fonjunk koszorút homlokukra, mert bizony mondom, megérdemlik. Megérdemlik, mert az ország legmagyarabb vidékének, az alföldnek fiait nevelik és tanítják fáradsáttal buzgalommal és adnak a hazának vallásos, erős, kitartó nemesszívű, művelt nemzedékeket. Megérdemlik, mert saját életükkel is példázák annak a correct embernek a jellemét akív minden egyes tanítványukat nevelni igyekeznek s a kinek jellemző sajátosságait a munkásság, türelem, egyenletes kedély, kevéssel megelégedés, nyugalom, a szertelen nagyravágás és az irigység hiánya és mások véleményének tiszteletben tartása képezik. Megérdemlik mert terhes az ő munkájuk, mint a földművesé, aki pusztá avart szánt fel ekéjével és termékenyít meg arca verejtékének sűrű hullásával és mert olyan az életük, mint a gyertya, amely önmagát emésztve terjeszt világosságot maga körül.

Ezek az érzelmek töltik el kebelünket, mikor mint hála kötelezett, szerető gyermekek, a szarvasi főgymnasium ezer meg ezer tagot számláló nagy családjának feje, a tanári kar elé járulunk.

Szivarra gyújtott, miközben tőlünk pillantásokat vetett a szoba sarkába.

Néhány szippantás után félredobta a szivart és izgatottan jött föl és alá a szobában. Végre levetkőzött és kinyitotta hálószobája ajtaját. Úgy tetszett neki mintha belülről valaki visszanyomta volna az ajtót.

Ágyában, a nélkül, hogy az alatta a legkövesebb lenyomult volna, behunyt szemmel feküdt Katalin, bódítóan szép, fűdetlen testtel. Aranyszőke, hosszú haja nedvesen tapadt a hófehér vánkósközhez.

— Katám! — kiáltott Walden és térdre rogyott az ágy előtt.

— Halotthoz beszélsz, Henrik, — hangzott a nő ajkairól.

Walden felugrott és örült fájdalommal hátrál az ajtó felé.

— Nem, nem, nem vagy halott! — kiáltotta magánkivül.

— Az vagyok, Henrik, de mégsem tudok rólad lemondani. Nálad van a lelkem; add vissza lelkemet!

A szélroham felszakította az ablakszárnyakat a hideg eső bezuhogott a szobába. Walden mozdulatlanul állt az ajtó mellett, és halvány arccal, meredt szemekkel bámult az ágyra, hol már semmi látnivaló se volt. Rómlátása elmúlt. Sokáig állott némán, szólanul. Végre magához tért és ingadozó léptekkel az ágyhoz lépett. Megtapogatta a párnát, hol a tűnemény nedves haja feküdt. A párna nyirkos volt.

— Talán beesett az eső! — dadogta álmatagon és becsukta az ablakot. — Ah, lázam van! Egy kis brómkáli majd jót tesz.

Ez éjjel nem feküdt le. A reggel karosszékében találta, ébren, beteges izgatottságban.

Délelőtt szétszakadtak a föllegek és a nap bágyadt sugarakat bocsátott a földre.

A midőn Walden azon épület felé tartott, hol a fiatal orvosstanhallgatók a gyakorlataikat tartják,

Hiszem, hogy ez a találkozás kedves családi ünnep a tanár uraknak és anyyira, mint mi nekünk, tanítványoknak.

De elégtétel és némi jutalom is terhes munkájukért. Mert ilyen alkalmakkor bizonyára megnyugvással látják, hogy az a mag, amelyet elvetettek, jó talajba is esett, kihajtott és gyümölcsöket hoz; hogy fáradozásuk nem hiába való sőt sikere nemzedékről-nemzedékre növekszik és emeli úgy az egyesek műveltségét, mint a nemzeti közműveltségnek hatalmas tökéjét. Es ilyenkor, midőn évről-évre megjelennek iskolájuk falai között egykori tanítványok és élő tanubizonyoságot tesznek munkájuk kiválóságáról; ilyenkor mondhatják el legméltóbban a nagy latin költőnek: esegi monumentum, aere perennius, és az Istenek szerettek engem mert tanítóvá tettek! Ilyen alkalmakkor bizonyára eltelevítik pályájuk ezernyi nehézségeit is, amint Roma nagy fiai is, mikor bemutatták sebeiket a forumon, mely sebhelyek vére a hazáért omlott a porba, csak nemes önrzettel dobogott a kebelük.

Igen tisztelt tanár urak! Fogadják változatlan szeretetünk, hálánk, tiszteletünk és nagyrabecsülésünk kifejezését. Mi pedig, kedves tanuló társaim, kiáltunk egy szívvel, egy lélekkel, hogy sokáig éljenek a szarvasi főgymnasium kitűnő tanárai!

A beszéd után felharsanó éljént a szózat hangjai követték, melyre Slajchó Mihály eperjesi ág. h. ev. tanítóképző igazgatója a 12 éves találkozó nevében fejezte ki a maga és társai nevében tanítványi háláját, szeretetét és tiszteletét.

Ez ünnepélyes és sok tekintetben meghatározó és felemelő mozzanat után az egyes osztályokba mentek a találkozó s itt kevesebb ünnepélyességgel ugyan, de annál több kedélyességgel és derűtlenséggel emlegették az egyes padokhoz és helyekhez fűződő reminiscenciákat, elevenítették fel tanuló életük egyes jeleneteit, a buzgó no meg a korholó intéseket, egy szóval mind azt, a mi abban a korban jelentősebb esemény sokszor kellemtelenség volt, most meg az emlékezés derűs fátyolán tekintve egy édes érzet marad, mely megdobogtatva a szívet s a korosabb keblet is ifjú hűvre lelkesíti. Ezután jött a találkozó kedélyes része. Ebéd előtt a sörözésnél felújítása a sok, együtt elkövetett böhóságoknak, majd az ebéd, melyen a tanári kar egy része is megjelent, azok t. i. a kik Szarvason időztek: Chován Károly a VIII. osztály akkori főnöke, Mocsikó József, Liska János, Oláh Miklós tornatanár, Sziráczky Gyula, Levius Ernő zenetanár, Schiff Ede egykori izr. hitoktató. Ott voltak s emeltek a társaság díszességét a találkozó közlő Dr. Raffay Ferencz és Molnár János bánatváli jegyző nejei. A hangulat inter-pocula eleven, kedélyes s mégis emelkedett volt. Azzá tették a szép toasztok, melyeknek sorát Kiss László várm. aljegyző nyitotta meg, a következő ékes szavakkal fejezvé be lelkes

találkozott jóvendőbeli apósával, ki szívélyesen üdvözölte.

— Ha nincs sürgősebb dolga, — kiáltott utána a tanár, jöjjön a bonczterembe. Nagyon érdekes anyagot kapunk.

Félórával később Walden a bonczterembe lépett. Tanárok és tanulók állták körül a bonczoló-asztalt, melyen fehér lepedőben egy halott feküdt.

— Ismét egy szegény teremés, aki a vízbe ölte magát, — szölt a tanár és lehuzta a leplet a halotról.

Walden az asztalhoz lépett, de pillanat múlva velőtrázó kiáltással ugrott vissza. A másik pillanatban megragadta a tanár torkát és tájtéko szájjal ordította:

— Gyilkos! Meg akarod őt gyilkolni?! Féltre a késsel, hát nem látod, hogy él?! Rémület fogott el mindenkit. Ez az ember megörült!

... itt ... itt fekszik ... és te gyilkoltad meg!

Odarohan a halotthoz, mely épp úgy feküdt a bonczoló-asztalon, mint ahogy az éjjel látta. Csak ajkai nem voltak pirosak, hanem halványak.

A tanulók Waldenhez rohantak, de az ürült erővel szakította ki magát kezeikből és a terem legszélsőbb sarkába húzóda, sikoltozott és olyan mozdulatokat tett, mint a ki láthatatlan ellenség támadásai ellen oltalmazza magát.

— Engedj! Ne bánt! Megfuladok ... Ne eskölj, ajkad hideg! ... Elni akarok ... élni ... élni ...

Arca elkékült és hanyatt zuhant a padozaton. Kettőt hármat vonaglott még, aztán kiadta lelkét. A tudós tanár agyszélhűdésnek tulajdonította a halál okát.

beszédét: Igérjük, szentül fogadjuk, hogy az idealismus fog bennünket vezérelni ezentúl is, a mit ti oltottatok belénk, a mit töletek tanultunk. Hiszen a középiskolák, a főgymnasiumok a klasicismus örök szép kertjei! A szarvasi főgymnasium tanári kara mindenkor át volt hatva a klasicismus örök szép szavaitól s ennek hatása alatt adott irányt növendékeinek is. Innen van, hogy a kik itt végeztek, azok még mindég megállották helyüket az életben és boldogok voltak. — A találkozó közlő beszélt még Slajchó Mihály eperjesi ág. h. ev. tan. képzős igazgató, Vitális István selmeczbányai ág. h. ev. főgymnasiumi tanár, Bajcsy Gyula kolozsméri ref. lelkes. A tanárok közül Mocsikó József kezdte Liska János folytatta, Chován Károly befejezte a toasztok sorát. „Örül annak — úgy mondá a tanárok ösz nesztora — hogy e találkozóon annyian jöltek össze, s még inkább annak, hogy mindannyian kiváló tisztességes, sőt tiszteletré méltó állást vívtak ki maguknak a társadalomban. Kívánja, hogy reményeik, miket ifjukorukban ébresztettek, azóta ápoltak és fejlesztettek, valósuljanak, óhajta, hogy céljaik, törekvéseik, miket magok elé kitűztek sikert arassanak.* Ez a beszéd volt a közebed méltó befejezése.

A délutáni órákat a találkozó az Erzsébet ligetben töltötték, magasztalva e kert szépségeit, mert ők e helyen vizjárta fűzest láttak még annak idején.

Este társasvacsora után pedig rögtönzött tánc volt az Árpád szállodában, a helybeli intelligens közönség részvételével s részvételével különösen a szarvasi szép leányoknak, a kik nagy számmal voltak jelen reménykedve, hogy a találkozó, kik közül többen tűzhettek volna nyakkendőjübe azt a feliratú mellit: „Ich bin noch frei“ majd nemcsak emlékeiket, hanem szívüket is ilten hagyják.

Hogy pedig ez így történt-e vagy nem, azt majd megtudjuk 10 év után, a mikor ez ifjak újra összefognak gyűlni városunkban.

Ujdonszágok.

— **Választmányi ülés.** A helybeli polgári leányiskola választmánya ma d. u. öt órakor tartja H a v i á r D a n i elnök, elnöklété mellett a tanévét befejező választmányi ülését. Ez ülésnek főtárgyát M a r g ó c s y Gyula, igazgató, jelentése, a számadások beérjesztése és számvizsgáló bizottság kiküldése fogja képezni.

— **Esperességi közgyűlés.** Az arad-bécsi esperesség f. hó 3-án tartotta Mezőberényben Dr. Z s i l i n s z k y Endre felügyelő és ntü K o r e n P á l esperes, elnöklété mellett évi rendes közgyűlését. — E gyűlésen szomorú jelenségként pattant ki az az éles, személyeskedő ellentét, mely úgy az egyes lelkészek, mint a lelkészek és esperes között egy idő óta lappangva élt, s most vehemens erővel tört ki. Ennek következménye lett, hogy az egyházmegye érdemében gazdag, esperese, a világiak nagy sajnálatára, évi jelentésének előterjesztése után állásáról lemondott, s így most az egyházmegye esperesválasztás előtt áll. A gyűlésnek minket leginkább érdekő tárgya volt még egyrészt az a határozat, hogy az egyházak tovább is fizetik a szarvasi főgymnasiumra évi illetékeiket, másrészt a dekanoknak az a meggondolni való tapasztalata és jelentése, hogy az egyházmegye állami iskoláiban a tanítói eredmény kezdű túlszárnyalni a felekezeti iskolákban elért eredményt, pedig ezekről is elismerő a jelentés.

— **Fényes esküvő.** S á r k á n y P i r o s k a kisasszony és S z a l á g y i Emil királymezei erdősz. f. hó 2-án délután esküdtek egymásnak hitestársi hűségget. Násznagyok voltak Dr. Szlovák Pál és Margócsy Gyula.

— **Iskolaszéki gyűlés.** A helybeli községi iskolaszék június 30-án délután tartotta tanévzáró gyűlését K u t l i k Endre iskolaszéki elnök vezetésével. A gyűlés első tárgyát M o l n á r János igazgató pénztári számadásainak átvizsgálása képezte, a melynek rendben találattak a számadó igazgató e számadásokra nézve a felelősség terhe alól felmenteni ajánlatott. Ez után az igazgató felolvasta az 1899-1900. k tanévre vonatkozó jelentése, mely a községi ovodák, elemi népiskolák és ismételt iskolák évi működéséről dícsérettel emlékeztet meg. az iskolaszék által örvendetesen tudomásul vétetett. Igazgatói előterjesztés alapján tudomásul vétetett R o z e i Sylvius kir. tanfelügyelőnek tiz átiratát magában foglaló körlevele. K u t l i k Endre elnök vissza pillantást téve az iskolaszéknek három évi működésére, lendületes beszédben méltató szavakkal első helyen dícséretét, elismerését és köszönetét nyilvánította M o l n á r János igazgató tanítónak nagy ügybuzgalmaért és önzetlen fáradozásáért, mellyel a község tanügyének fokozatos fejlesztésén kitartóan fáradozik, azután az iskolaszéki tagoknak a községi tanügy érde-

kében kifejtett munkálkodását méltatva, mintán az iskolaszéknek három évi megbízatása lejárt, az iskola szék lemondásának illetékes helyen való bejelentését mondotta ki, mire az iskolaszék K u t l i k Endre elnököt, önzetlen fáradozásának elismerésül s köszönetének nyilvánításul élénken megőlemezte.

— **Értesítés.** 135 gyakornok jelölti állásra a postatávirda és távbeszélőnél pályázat hirdetik. Gyakornok jelöltekül felvétetnek, kik főgymn. reál vagy kereskedelmi iskolából, vagy vele hason rangú intézetből érettségivel bírnak, magyar honpolgárok, életük 18-ik évét betöltötték. Kezdetleges javadalmazásuk 2 korona napidíj. Egy évi előgyakorlat után tanfolyamra rendeltetnek be, hol szinte élvezik napi díjukat. További előmenetelök, a tanfolyam rendszer bevezése után az előírt alap és szakvizsga sikeres letételével tétetik fűzővé. Folyamodvány felszerelve, érettségi, orvosi bizonyítvánnyal, mely szerint az illető testileg alkalmas erre a szolgálatra és erkölcsi bizonyítvánnyal, továbbá olyanok, kik érettségi után nem azonnal folyamodnak, melléklendök; azon okmányok, melyek bizonyítják, hogy a középiskola bevezése utáni idejüket, hol töltötték, a fűzőzolgabírószág, rendezett tanácsú városokban a polgármester, a közhivatalban állók előttes hatóságok utján, azon posta és távirda igazgatószághoz küldjék be, hol alkalmaztatni óhajtatnak. Postatávirda Igazgatóságok Székhelyei: B. Post, Kassa, Kolozsvár, Nagyvárad Pécs, Pozsony, Sopron, Temesvár Zágráb. Szarvas, 1900 év július 4-én. Borsits sk. főnök.

— **Anabaptista temetés.** A helybeli anabaptisták egyik hívőket temették a múlt héten pap és tanító közreműködése nélkül. A temetésen két apostol celebrált: az egyik Csabáról jelent meg, a másik pedig egyik helybeli iparosunk, F r e e s k a Sámuel, volt. A szertartás fő részét a szentírás olvasása képezte, a mi két és fél órai időt vett igénybe, amennyiben d. e. 9 órától déli 1/2 12 óráig tartott. Megemlékeztünk erről, mert mindenesetre szokatlan jelenség még ez nekünk.

— **Értesítő.** A napokban jelent meg a már megszokott gondos összeállításban a szarvasi főgymnasiumnak 1899-1900. tanévről szóló értesítője, melyre magára fogunk térni részletesebben is.

— **Fertőző betegségek ellen,** melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztettek biztos óvszer a tiszta egészséges ásványvíz. Felhívjuk tehát szíves olvasóink figyelmét a „Kristály“ Szt.-Lukácsfürdői hegyi forrás hirdetésére.

Feladv. szerkesztő: SZIKES ANTAL.

2094-1900-tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbírószág mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy D breczené Sára Pap Ferenczné öcsödi lakos végrehajthatónak Debreczeni Rebeka, Lidia, Mária és Ida kk. öcsödi lakosok végrehajtást szenvedő elleni 104 k. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az öcsödi 371 sz. tjkvben A l l r s z a. felvett 451 hrsz. beltelekes ház telére 687 k. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900 szeptember 13-ik napján délelőtti 9 órakor az öcsödi község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s a 3333/1881 J M sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbírószág mint tkvi hatóság Szarvason, 1900 június 13-án.

M E S Z Á R O S,
kir. járásbíró.

Eladó vendéglő és földhirdet.

Szarvason, a Beliczey-uton egy kisebbszerű

vendéglő,

jó forgalmú üzlet, örök áron eladó. Ugyszintén a vasutól 1/4 órányira 46 magyar holdat tevő

tanyaföld örök áron eladó.

Értekezhetni özv. Weber Ignáczné-val Szarvason, Békésmegye.

Sürgöny czim : Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason.

(Kórház utca 1260 házsám alatt saját házában.)

elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a leggyorsabbtól a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban : ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármí módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók I frttól feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.

A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel :

Nádházy János.

Valamint ércz koszoruk.

M. K. EGYETEM
VEGYTANINTÉZETE:

KRISTÁLY
SZILVÁCSFURDÓ
HECIVORRÁS
LIGENTISZIA
BICARBONÁT
ASVÁNYVIZ

KARHATÓ
FÜSZERKÉRESZEDÉSEK
VÉNDEGLÖKÖK
ÉS MINDEN VASÚTI
ÉTKÉZŐ KÖCSIBÁN.

2095—1900—tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sarvasi kir. járásbíróság mint telekkönyvi halóság közhírtésszi, hogy dr. Lengyel Sándor ügyvéd sarvasi lakos végrehajlatának Enyedi Maria Mészáros Istvánné, özödi lakos végrehajlati szénvedés elleni 295 k. 20 fill. tőke kövelet és járulékat iránti végrehajlati ügyében az özödi 1257 sz. líkben A 1 1 3 rsz. a felvett 211 hrsz. beltelkes házának és 4150—54 hrsz. 9 hold 200 négyzetögi földhatárai számlonak Enyedi Maria Mészáros Istvánné nevében álló 1/2-ös részére együttesen 662 korona 50 f kiküldési árban, továbbá ugyanazon líkben A 1 1 rsz. a felvett 4145—49 c. hrsz. 4 hold 800 négyzetögi földhatárai számlonak Enyedi Maria Mészáros Istvánné nevében álló 1/2-ös részére 301 korona 25 f. kiküldési árban az árverést elrendelle és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900 szeptember 12-ik napján tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverési számdézők tartoznak az ingatlanok becsátának 10% -át készpénzben, vagy az 1881 LX l. cz. 42 §-ában felzett árfolyámmal számított s a 3333/1881 J. M. sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX l. cz. 170 §-a értelmében a banalpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvet átiszoligáltatni.

Kir. Járásbíróság mint tkvi hatóság
Szarvason, 1900 június 12 én.
M É S Z Á R O S,
kir. járásbíró.

„Stearoptinum

(Olaj-sebtapasz.)

Bámulatos gyorsan gyógyító olajsebtapasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csilalpitja bármily sebeknél: vágás, zúzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emiök gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mí, ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „STEAROPTINUM” laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM” laboratoriumában :

Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. II. 25.

Nyomatott Dantzy Sándor könyvnyomdájában Szarvason. 1900.